

IN MEMORIAM DR. H. KLINKERT DOOR DR. H. BURGERHOUT

DE jaren van Klinkert's leven 1847-1930 omvatten een tijdperk, waarin de ontwikkeling der geneeskunde met ontzagwekkende snelheid vorderingen maakte. In die jaren leefden en werkten Claude Bernard, Virchow, Pasteur, Koch, Lister, Ehrlich, Röntgen, Einthoven, allen groote voorgangers, die het werk mogelijk maakten van talloos vele onderzoekers en artsen over de geheele wereld, onder wier handen zoowel de medische wetenschap als de medische praktijk een geheel veranderd aanzien kregen.

Deze jaren zijn misschien wel de mooiste geweest, die een medicus ooit heeft of zal kunnen beleven, vooral de laatste decenniën der vorige eeuw, toen de beoefenaren der geneeskunst zich voelden als ingewijden in een goddelijke begenadigde wetenschap, voorbestemd om in het einde de geheimen van leven en dood te ontsluiëren en te beheerschen.

Voor een man als Klinkert was het leven in zulk een heldentijd een voorrecht, waarvan hij met bewustheid dankbaar genoot. Zijn gaven stelden hem daartoe in staat: een helder verstand, dat met groot gemak in zich opnam al wat hem belang inboezemde en dat alles ook geordend en veilig bewaarde, een vertrouwend optimisme om al het nieuwe telkens weer te gemoet te treden en last not least een onuitputtelijke werkkraft. Daarbij werd hij slechts weinig geleid door eerzucht, nog minder door winstbejag, maar sterk door het vertrouwen in zijn kunst en door de behoefte om zijn zieke medemenschen te helpen.

Het is niet te verwonderen, dat hij, aldus toegerust, al spoedig na zijn vestiging een der eersten onder de Rotterdamsche huisartsen werd en dat hij tot op hoogen leeftijd een groote praktijk als zoodanig onder alle standen onzer stad behield. In den loop der jaren werd hij ook steeds meer gezocht als consulent en werd hij door collega's uit wijden omtrek in consult geroepen. Uit medisch plichtgevoel stelde hij zich daartoe beschikbaar, hoe tijdroovend en moeilijk zulke tochten in ons waterland met zijn veeren dikwijls ook waren.